

บทที่ 5

การอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. วัตถุประสงค์

1.1 เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในระเบียบการประเมินผลการเรียน เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผลตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของครู ตามลักษณะของตัวแปรต่อไปนี้

1.1.1 ประสิทธิภาพทางการวัดผลประเมินผล
จำแนกเป็น มีประสิทธิภาพ และไม่มีประสิทธิภาพ

1.1.2 ลักษณะประสิทธิภาพทางการวัดผล
ประเมินผล จำแนกเป็น เรียนเป็นวิชาเอก วิชาโท วิชาพื้นฐาน
บังคับ การอบรมหลักสูตรระยะสั้น และประชุมปฏิบัติการและ
สัมมนา

1.2 เพื่อเปรียบเทียบวิธีการปฏิบัติตามระเบียบการ
ประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล)
ของครู ตามลักษณะของตัวแปรต่อไปนี้

1.2.1 ประสิทธิภาพทางการวัดผลประเมินผล
จำแนกเป็น มีประสิทธิภาพ และไม่มีประสิทธิภาพ

1.2.2 ลักษณะประสิทธิภาพทางการวัดผล
ประเมินผล จำแนกเป็น เรียนเป็นวิชาเอก วิชาโท วิชาพื้นฐาน
บังคับ การอบรมหลักสูตรระยะสั้น และประชุมปฏิบัติการและ
สัมมนา

1.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล กับวิธีการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) ของครู

1.4 เพื่อศึกษาระดับปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) ของครู

1.5 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) ของครู ตามลักษณะตัวแปรต่อไปนี้

1.5.1 ประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผล
จำแนกเป็น มีประสบการณ์ และไม่มีประสบการณ์

1.5.2 ลักษณะประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผล
จำแนกเป็น เรียนเป็นวิชาเอก วิชาโท วิชาพื้นฐานบังคับ การอบรมหลักสูตรระยะสั้น และประชุมปฏิบัติการและสัมมนา

1.5.3 ขนาดของโรงเรียน จำแนกเป็น 5 ขนาด คือ

5.3.1 ขนาด 2

5.3.2 ขนาด 3

5.3.3 ขนาด 4

5.3.4 ขนาด 5

5.3.5 ขนาด 7

2. สมมติฐาน

2.1 ครูที่มีประสบการณ์ และไม่มีประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผล มีความรู้ความเข้าใจในระเบียบการประเมินผลการเรียนเกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล แตกต่างกัน

2.2 ครูที่มีลักษณะประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผลต่างกัน มีความเข้าใจในระเบียบการประเมินผลการเรียน เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล แตกต่างกัน

2.3 ครูที่มีประสบการณ์ และไม่มีประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผล มีวิธีการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) แตกต่างกัน

2.4 ครูที่มีลักษณะประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผลต่างกัน มีวิธีการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) แตกต่างกัน

2.5 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผลและวิธีการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) ของครูมีความสัมพันธ์กัน

2.6 ครูที่มีประสบการณ์ และไม่มีประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผล มีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) แตกต่างกัน

2.7 ครูที่มีลักษณะประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผลต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) แตกต่างกัน

2.8 ครูในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) แตกต่างกัน

3. วิธีการวิจัย

3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นครูที่ปฏิบัติการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาที่หนึ่ง ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่หก ของโรงเรียน

ร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร ปีการศึกษา 2535 สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 2 จำนวน
412 คน

3.2 เครื่องมือในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบและแบบสอบถาม จำนวน
1 ชุด ประกอบด้วยแบบตรวจสอบรายการ แบบเลือกตอบ และแบบ
มาตราส่วนประมาณค่า โดยแบ่งเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นข้อ
คำถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบทดสอบและแบบสอบถาม
ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 เป็นข้อ
คำถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในระเบียบการประเมินผลการเรียน
เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล ลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบ
เลือกตอบ 4 ตัวเลือก ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติ
ตามระเบียบการประเมินผลการเรียน ลักษณะของแบบสอบถามเป็น
แบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก ตอนที่ 4 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับปัญหาใน
การปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการ
และวิธีการประเมินผล) ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วน
ประมาณค่า

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์และเก็บรวบรวม
ข้อมูลด้วยตนเอง ได้จำนวนแบบทดสอบและแบบสอบถามมาครบตาม
จำนวนที่ต้องการ จำนวน 412 ชุด

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบทดสอบและแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ทางการวัดผล ประเมินผล ลักษณะประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผล และขนาดของโรงเรียน วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละและเสนอเป็นตาราง พร้อมทั้งบรรยายประกอบตาราง

3.4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในระเบียบการประเมินผลการเรียน เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผลวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบค่าที และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ถ้าพบความแตกต่างก็เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ

3.4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ถ้าพบความแตกต่างก็เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ

3.4.4 ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล กับวิธีการปฏิบัติของครูตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) วิเคราะห์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการทดสอบค่าที เพื่อต้องการดูว่าความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผลกับวิธีการปฏิบัติ (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) สัมพันธ์กันจริงหรือไม่

3.4.5 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ถ้าพบความแตกต่างก็เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ

4. ผลการวิจัยโดยสรุป

จากการศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลได้ดังนี้

4.1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.1.1 ผู้ตอบแบบทดสอบและแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผลมาแล้ว คิดเป็นร้อยละ 76.7 ของผู้ตอบแบบทดสอบและแบบสอบถามทั้งหมด

4.1.2 ผู้ตอบแบบทดสอบและแบบสอบถามมีประสบการณ์เคยเรียนวิชาวัดผลและประเมินผลการศึกษา เป็นวิชาเอก วิชาโท วิชาพื้นฐานบังคับ มากที่สุด (ร้อยละ 46.5) รองลงมาคือ ประชุมปฏิบัติการและสัมมนา (ร้อยละ 31.6) และจากการอบรมหลักสูตรระยะสั้น (ร้อยละ 21.8)

4.2 ความรู้ความเข้าใจในระเบียบการประเมินผลการเรียน เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล

4.2.1 ครูที่มีประสบการณ์กับไม่มีประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผล มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผลการเรียน โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูที่มีประสบการณ์กับไม่มีประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผล มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการประเมินผล

การเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการประเมินผลการเรียน พบว่า ไม่แตกต่างกัน

4.2.2 ครูที่เคยเรียนวิชาวัดผลและประเมินผล การศึกษา เป็นวิชาเอก วิชาโท วิชาพื้นฐานบังคับ ครูที่เคยผ่านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น และครูที่เคยผ่านการประชุมปฏิบัติการ และสัมมนา มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและวิธีการ ประเมินผลการเรียนโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน เช่นกัน

4.3 วิธีการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผล การเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล)

4.3.1 ครูที่มีประสบการณ์กับไม่มีประสบการณ์ทาง การวัดผลประเมินผล มีวิธีการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผล การเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า มีวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลก่อนสอน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนวิธีการ ปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลระหว่างเรียน และปลายภาคเรียน ไม่แตกต่างกัน

4.3.2 ครูที่มีลักษณะประสบการณ์ทางการวัดผล ประเมินผลต่างกัน มีวิธีการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผล การเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) โดยภาพรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ เคยผ่านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น มีวิธีการ ปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการ และวิธีการประเมินผล) โดยภาพรวม แตกต่างจากครูที่เคยผ่านการ ประชุมปฏิบัติการและสัมมนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

และครูที่มีประสบการณ์เคยเรียนวิชาวัดผลและประเมินผลการศึกษา เป็นวิชาเอก วิชาโท วิชาพื้นฐานบังคับ กับครูที่เคยผ่านการประชุม ปฏิบัติการและสัมมนา มีวิธีการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผล การเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) โดยภาพรวม และมีวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลปลายภาคเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและวิธีการ ประเมินผลโดยภาพรวม กับวิธีการปฏิบัติตามระเบียบการประเมิน ผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ และวิธีการประเมินผลโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กับ วิธีการปฏิบัติ เกี่ยวกับเกี่ยวกับการประเมินผลระหว่างเรียนและปลายภาคเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีความสัมพันธ์กับ วิธีการ ปฏิบัติเกี่ยวกับเกี่ยวกับการประเมินผลก่อนสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการประเมินผล มีความ สัมพันธ์กับ วิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลปลายภาคเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธี การประเมินผล มีความสัมพันธ์กับวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผล ระหว่างเรียน ปลายภาคเรียน และโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .001 และยังพบว่า มีความสัมพันธ์กับ วิธีการปฏิบัติ เกี่ยวกับกับการประเมินผลก่อนสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.5 ปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผล การเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล)

4.5.1 ครูที่สอนในโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร ประถมศึกษา เขตการศึกษา 2 มีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการ . ประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล)

ในระดับน้อย และเมื่อจัดลำดับที่ของปัญหาเป็นรายข้อ พบว่า ครูมีปัญหามากที่สุดในเรื่องเวลาสำหรับสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผล โดยมีปัญหาการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผลให้มีคุณภาพดี สามารถวัดได้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดมา เป็นลำดับที่ 2 และมีปัญหาน้อยที่สุดคือ การให้ระดับผลการเรียน

4.5.2 ครูที่มีประสบการณ์กับไม่มีประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผล มีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาวิธีการในการวัดผลประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และความรู้และทักษะในการวางแผนการประเมินผลปลายภาคเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังพบว่า มีปัญหาการสอนซ่อมเสริมก่อนเรียนเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียนต่อไป ความรู้ความเข้าใจในการนำจุดประสงค์มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และเวลาสำหรับสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

4.5.3 ครูที่มีประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผลต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ และทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า ครูที่มีประสบการณ์เคยเรียนวิชาวัดผลและประเมินผลการศึกษา เป็นวิชาเอก วิชาโท วิชาพื้นฐานบังคับ กับ ครูที่มีประสบการณ์เคยผ่านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น มีปัญหาการสอนซ่อมเสริมก่อนเรียนเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียนต่อไป และปัญหาปริมาณของวัสดุอุปกรณ์สำหรับสร้างเครื่องมือ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ครูที่มีประสบการณ์เคยเรียนวิชาวัดผลและประเมินผลการศึกษา เป็นวิชาเอก วิชาโท วิชาพื้นฐานบังคับ กับครูที่เคยผ่านการประชุมปฏิบัติการและสัมมนา มีปัญหาการเลือกวิธีการประเมินให้

เหมาะสมกับสิ่งที่จะประเมิน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีปัญหาการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผลให้มีคุณภาพดี สามารถวัดได้ตามจุดประสงค์ที่กำหนด แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

4.5.4 ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) โดยภาพรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ และทำการเปรียบเทียบรายคู่ ปรากฏผลดังนี้

ครูที่สอนในโรงเรียนขนาด 2 กับ ครูที่สอนในโรงเรียนขนาด 3 มีปัญหาการกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำของการผ่านจุดประสงค์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ครูที่สอนในโรงเรียนขนาด 2 กับ ครูที่สอนในโรงเรียนขนาด 4 มีปัญหาเวลาที่ใช้ในการประเมินผลการเรียนระหว่างสอน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ครูที่สอนในโรงเรียนขนาด 2 กับ ครูที่สอนในโรงเรียนขนาด 5 มีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) โดยภาพรวม ปัญหาการตรวจสอบความรู้และทักษะเบื้องต้นของนักเรียน การสอนซ่อมเสริมก่อนเรียนเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียนต่อไป ความรู้ความเข้าใจในการนำจุดประสงค์มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการประเมินผลปลายภาคเรียน การกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำของการผ่านจุดประสงค์ เวลาที่ใช้ในการประเมินผลการเรียนระหว่างสอน และเวลาที่ใช้ในการประเมินผลภายหลังการสอน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังพบว่า มีปัญหาการเลือกวิธีประเมินให้เหมาะสมกับสิ่งที่จะประเมิน และเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบความรู้และทักษะเบื้องต้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ครูที่สอนในโรงเรียนขนาด 2 กับ ครูที่สอนในโรงเรียนขนาด 7 มีปัญหาความรู้ความเข้าใจในการนำจุดประสงค์มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีปัญหาการตรวจสอบความรู้และทักษะเบื้องต้นของนักเรียน วิธีการในการวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ความรู้และทักษะในการวางแผนประเมินผลปลายภาคเรียน และปริมาณเอกสารและตำราเพื่อให้นักศึกษาด้านการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ครูที่สอนในโรงเรียนขนาด 3 กับ ครูที่สอนในโรงเรียนขนาด 7 มีปัญหาเวลาสำหรับสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผล และปัญหาเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบความรู้และทักษะเบื้องต้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีปัญหาปริมาณเอกสารและตำราเพื่อให้นักศึกษาด้านการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ครูที่สอนในโรงเรียนขนาด 4 กับ ครูที่สอนในโรงเรียนขนาด 7 มีปัญหาปริมาณเอกสารและตำราเพื่อให้นักศึกษาด้านการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังพบว่ามีปัญหาวิธีการในการประเมินผลด้านบุคลิกภาพเวลาสำหรับสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผล และเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบความรู้และทักษะเบื้องต้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ครูที่สอนในโรงเรียนขนาด 5 กับ ครูที่สอนในโรงเรียนขนาด 7 มีปัญหาวิธีการในการประเมินผลด้านบุคลิกภาพ ปัญหาเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบความรู้และทักษะเบื้องต้น ปัญหาเวลาที่ใช้ในการประเมินผลภายหลังการสอน และปัญหาปริมาณเอกสารและตำราเพื่อให้นักศึกษาด้านการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่า ยังมีปัญหาวิธีการประเมินผลปลายภาคเรียน และเวลาที่ใช้ในการประเมินผลการเรียนระหว่างสอน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยมีข้อค้นพบที่น่าสนใจและควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. คะแนนจากการตอบแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผลการเรียนของครู จะเห็นว่าคะแนนเต็ม 29 คะแนน ครูทำคะแนนได้เฉลี่ย 17.30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 59.65 ซึ่งเกินครึ่งของคะแนนเต็มเพียงเล็กน้อยเท่านั้น (ข้อมูลจากตาราง 6-7) และคะแนนจากการตอบแบบสอบถามวิธีการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) ของครู จากคะแนนเต็ม 21 คะแนน ครูทำคะแนนได้เฉลี่ย 12.41 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 59.90 ครูทำคะแนนได้เฉลี่ย เกินครึ่งของคะแนนเต็มเพียงเล็กน้อยเช่นกัน (ข้อมูลตาราง 7-8) แสดงให้เห็นว่า ครูส่วนมากยังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล และปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) ได้ถูกต้องไม่มากนัก เมื่อคิดคะแนนรวมกันปรากฏว่าครูได้คะแนนร้อยละ 59.42 เท่านั้น จัดอยู่ในระดับน้อยถึงพอใช้เท่านั้น กล่าวคือไม่ถึงร้อยละ 70 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุมาลี จันทร์ชลอ (2521 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการประเมินผลการเรียนค่อนข้างน้อย รวมทั้งผลการวิจัยของ สวัสดิ์จิตต์จนะ (2525 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ครูมีความเข้าใจในระเบียบการประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับพอใช้ ยังสอดคล้องกับผลการ

วิจัยของ ผ่องฉวี หิรัญชาติ (2529 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าครุมีความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลอยู่ในเกณฑ์พอใช้ และเช่นเดียวกับผลการวิจัยของ สุทธิพรธม ไชยวงศ์ (2534 : 65) ที่พบว่าครุมีความเข้าใจและปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับพอใช้

2. จากการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผลการเรียน ระหว่างครุที่มีประสบการณ์กับไม่มีประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผล พบว่า ครุที่มีประสบการณ์กับไม่มีประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผล มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผลโดยภาพรวม แตกต่างกัน ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1 ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุทธิพรธม ไชยวงศ์ (2534 : 65) ที่พบว่า ครุที่มีประสบการณ์กับไม่มีประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผล มีความเข้าใจในระเบียบเกี่ยวกับหลักการและวิธีประเมินผลการเรียนไม่แตกต่างกัน ที่พบว่า ครุที่มีประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผล มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า ครุที่ไม่มีประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผล ทั้งนี้เพราะว่าครุที่มีประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผลมาก่อน มีพื้นฐานความรู้ทางด้านการวัดผลประเมินผลอยู่แล้ว จึงมีความรู้ความเข้าใจได้ดีกว่าครุที่ไม่มีประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผล ซึ่งตรงกับทฤษฎีการถ่ายโยงการเรียนรู้ (เอนกกุล กวีแสง, 2526 : 173) ที่ว่า ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมมีผลต่อการเรียนรู้หรือการทำกิจกรรมใหม่

3. จากการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผลการเรียน ระหว่างครุที่มีลักษณะประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผลต่างกัน พบว่า ครุที่มีลักษณะประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผลต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในระเบียบเกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผลการเรียน

โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัย ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุทธิพรณ ไชยวงศ์ (2534 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ครูที่มีลักษณะประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผลต่างกัน มีความเข้าใจในระเบียบเกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผลการเรียน ไม่แตกต่างกัน เป็นเพราะว่าครูที่มีลักษณะประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผลต่างกัน ต่างก็มีพื้นฐานความรู้ทางด้านนี้ใกล้เคียงกัน ดังนั้นจึงมีความรู้ความเข้าใจในระเบียบการประเมินผลการเรียน ไม่แตกต่างกัน

4. จากการเปรียบเทียบวิธีการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) ระหว่างครูที่มีประสบการณ์กับไม่มีประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผลพบว่า ครูที่มีประสบการณ์กับไม่มีประสบการณ์ มีวิธีการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) โดยภาพรวม แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 3 ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุทธิพรณ ไชยวงศ์ (2534 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ครูที่มีประสบการณ์กับไม่มีประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผล มีวิธีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน จากผลการวิจัยดังกล่าว สามารถชี้ให้เห็นว่า หากครูเคยได้รับประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผลมาก่อน ย่อมจะสามารถปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลใหม่ได้ดีกว่าครูที่ไม่เคยได้รับประสบการณ์มาก่อน ซึ่งตรงกับทฤษฎีการถ่ายโยงการเรียนรู้ (เอนกกุล กวีแสง, 2526 :173)

5. จากการเปรียบเทียบวิธีการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) โดยภาพรวม ระหว่างครูที่มีลักษณะประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผลต่างกัน พบว่า ครูที่มีลักษณะประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผลต่างกัน มีวิธีการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) โดยภาพรวม

แตกต่างกัน ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 4 ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุทธิพรณ ไชยวงศ์ (2534 : 42) ที่พบว่า ครูที่มีลักษณะประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผลต่างกัน มีวิธีการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน ไม่แตกต่างกัน

ครูที่มีประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผล เรียนวิชา วัดผลและประเมินผลการศึกษาเป็นวิชาเอก วิชาโท วิชาพื้นฐานบังคับกับครูที่เคยผ่านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น มีวิธีการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน แสดงว่า ครูที่มีประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผลทั้งสองนี้ มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติที่ใกล้เคียงกัน และยังพบว่า สามารถปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) โดยภาพรวม ได้ดีกว่าครูที่เคยผ่านการประชุมปฏิบัติการและสัมมนา

6. จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผลการเรียนโดยภาพรวม กับวิธีการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) โดยภาพรวมของครู พบว่า มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 5 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุมาลี จันทร์ชโล (2521 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ความรู้กับการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียนของครู มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าถ้าครูมีความรู้ความเข้าใจในระเบียบการประเมินผลการเรียน ซึ่งเป็นพื้นฐานก่อนนำระเบียบการประเมินผลการเรียนไปใช้แล้ว ย่อมส่งผลต่อการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียนของครู

7. จากการศึกษาค้นคว้าปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) ของครู พบว่า ครูที่สอนในโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร

ประถมศึกษา เขตการศึกษา 2 มีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบ
การประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล)
โดยภาพรวม อยู่ในระดับน้อย และเมื่อจัดลำดับที่ของปัญหาเป็นรายชื่อ
พบว่า ครูมีปัญหาในเรื่องเวลาสำหรับสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผล
เป็นลำดับที่ 1 และมีปัญหาการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผลให้มี
คุณภาพดี สามารถวัดได้ตามจุดประสงค์ที่กำหนด มาเป็นลำดับที่ 2
ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานการ
ประถมศึกษาจังหวัดต่าง ๆ ในเขตการศึกษา 2 ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบ
โดยตรงต่อโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร ที่พบว่า ครูขาดความรู้
ในการสร้างเครื่องมือแบบต่าง ๆ ที่จะนำมาประเมินผลการเรียนของ
นักเรียน รวมทั้งเมื่อครูสร้างเครื่องมือเองแล้วเกิดความไม่มั่นใจว่า
จะสามารถวัดได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนดไว้หรือไม่
ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประไพ วัฒนพงษ์ (2524 : บทคัดย่อ)
ที่พบว่า ครูประสบปัญหาการสร้างเครื่องมือจัดอันดับคุณภาพเพื่อใช้ใน
การวัดผลและประเมินผล เช่นเดียวกับผลการวิจัยของ สวัสดิ์ จิตต์จนะ
(2525 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ครูมีปัญหาอย่างมากในการสร้างแบบ
ประเมินพฤติกรรมของนักเรียนที่บ้าน และเวลาที่ใช้ในการสร้าง
เครื่องมือวัดผลประเมินผล และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุจินต์
สาระงาม และวัฒนา คัชมาตย์, (2527 : 2529) ที่พบว่า
ครูขาดความรู้ความเข้าใจและทักษะในการสร้างเครื่องมือวัดผล
ประเมินผลการเรียน

8. จากการเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบ
การประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล)
ระหว่างครูที่มีประสบการณ์กับไม่มีประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผล
พบว่า ครูที่มีประสบการณ์กับไม่มีประสบการณ์ มีปัญหาในการปฏิบัติ
ตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการ
ประเมินผล) โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยไม่เป็นไปตาม

สมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 6 การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เป็นเพราะว่า ก่อนที่จะให้ครุณาาระเบียบการประเมินผลใหม่ออกไปใช้ปฏิบัติ ทางกรมวิชาการ ได้จัดประชุมชี้แจงเพื่อความเข้าใจร่วมกัน เพื่อจะได้นำระเบียบการประเมินผลการเรียนไปปฏิบัติในแนวเดียวกัน และทางโรงเรียนก็ได้ประชุมชี้แจงเพื่อให้ครุได้เข้าใจร่วมกันอีก จึงทำให้ครุที่มีประสบการณ์และไม่ประสบการณ์ มีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุทธิพรณ ไชยวงศ์ (2534 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ครุที่มีประสบการณ์ กับไม่มีประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผล มีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน ไม่แตกต่างกัน

9. ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) ระหว่างครุที่มีลักษณะประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผลต่างกัน พบว่า ครุที่มีลักษณะประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผลต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ในข้อที่ 7 ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุทธิพรณ ไชยวงศ์ (2534 : 51) ที่พบว่า ครุที่มีลักษณะประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผลต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) โดยภาพรวม แตกต่างกัน การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เพราะครุที่มีประสบการณ์ทางการวัดผล เคยเรียนวิชาวัดผลและประเมินผลการศึกษา เป็นวิชาเอก วิชาโท วิชาพื้นฐานบังคับ ครุที่เคยผ่านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น และครุที่เคยผ่านการประชุมปฏิบัติการและสัมมนา ต่างก็มีพื้นฐานความรู้ทางด้านการวัดผลประเมินผลใกล้เคียงกัน สามารถนำความรู้ที่ได้รับมาแก้ปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผล (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) ได้ด้วยตนเอง ทำให้ครุเหล่านี้มีปัญหาไม่แตกต่างกัน

เป็นที่น่าสังเกตว่าครูที่เคยผ่านการเรียนวิชาวัดผลประเมินผล การศึกษา เป็นวิชาเอก วิชาโท วิชาพื้นฐานบังคับ มีปัญหาน้อยกว่า ครูที่เคยผ่านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น และการประชุมปฏิบัติการ และสัมมนา แสดงว่าครูมีพื้นความรู้ในเรื่องการวัดผลประเมินผล จากการเรียนวิชาวัดผลและประเมินผลการศึกษา เป็นวิชาเอก วิชาโท วิชาพื้นฐานบังคับ จากสถาบันที่จบการศึกษาก่อนจะมาปฏิบัติงาน ในหน้าที่ครู ย่อมสามารถจะปฏิบัติตามและแก้ปัญหาในเรื่องการ วัดผลประเมินผลได้ดีกว่าครูที่เคยผ่านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น และการประชุมปฏิบัติการและสัมมนา

10. ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบ การประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) โดยภาพรวม ระหว่างครูที่สอนในโรงเรียนขนาด 2, 3, 4, 5 และ 7 มีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) โดยภาพรวม แตกต่างกัน โดยที่ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่กว่า จะมีปัญหาน้อยกว่าครูที่ สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กกว่า ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐาน ที่ตั้งไว้ในข้อที่ 8 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ของ สุทธิพรณ ไชยวงศ์ (2534 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ครูที่สอนในโรงเรียนขนาด ใหญ่ กลาง และ เล็ก มีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผล การเรียน โดยภาพรวม แตกต่างกัน โดยที่ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียน ขนาดใหญ่กว่า จะมีปัญหาน้อยกว่าครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ขนาดโรงเรียนส่งผลต่อ ปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับ หลักการและวิธีการประเมินผล) โดยภาพรวมของครู โรงเรียน ขนาดใหญ่กว่า จะมีปัญหาน้อยกว่าโรงเรียนขนาดเล็กกว่า เพราะว่า โรงเรียนขนาดใหญ่กว่าจะมีความพร้อมทางด้านบุคลากรในการ

ปฏิบัติงาน มีงบประมาณเพิ่มเติม วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในงานวัดผลและประเมินผลพร้อม ในขณะที่โรงเรียนขนาดเล็ก ขาดแคลนบุคลากรในการปฏิบัติงาน งบประมาณที่จัดหาเพิ่มเติมมีน้อย ขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในงานวัดผลและประเมินผล และปัญหาสำคัญก็คือ ครูที่มีประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผลนั้น พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กกว่าจะมีค่าร้อยละน้อยกว่า โรงเรียนขนาดใหญ่กว่า ยกตัวอย่างโรงเรียนขนาด 2 มีครูที่มีประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผล มีจำนวนคิดเป็นค่าร้อยละ 68.8 น้อยที่สุด ในทุกขนาดโรงเรียนที่ศึกษา (ข้อมูลตาราง 4) ในขณะที่โรงเรียนขนาด 7 มีครูที่มีประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผล มีจำนวนคิดเป็นค่าร้อยละ 89.6 (ข้อมูลตาราง 4) อีกทั้งครูที่ไม่มีประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผล มีจำนวนคิดเป็นค่าร้อยละ 31.3 (ข้อมูลตาราง 4) มากกว่าทุกขนาดโรงเรียนที่ศึกษา ในขณะที่โรงเรียนขนาด 7 มีครูที่ไม่มีประสบการณ์ทางการวัดผลประเมินผล น้อยที่สุด ร้อยละ 10.4 (ข้อมูลตาราง 4) เป็นเหตุผลที่สำคัญเหตุผลหนึ่ง

แต่เมื่อมองปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผล (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) โดยภาพรวมทุกขนาดโรงเรียนแล้ว จัดอยู่ในระดับน้อย ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุทธิพรธม ไชยวงศ์ (2534 : 69) พบว่า ครูมีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียนโดยภาพรวมทุกขนาดโรงเรียน จัดอยู่ในระดับปานกลาง เป็นเพราะว่างานวิจัยของสุทธิพรธม ไชยวงศ์ (2534) ศึกษาในช่วงปีการศึกษาแรกของการนำระเบียบการประเมินผลการเรียนใหม่มาใช้ ในขณะที่งานวิจัยในครั้งนี้ ศึกษาหลังจากที่ครูนำระเบียบการประเมินผลการเรียนใหม่มาใช้เป็นเวลาสามปีการศึกษาแล้ว ฉะนั้นปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียนของครู ย่อมจะได้รับการแก้ไขมาตามลำดับในช่วงปีการศึกษาที่ผ่านมา ทำให้พบว่า

ครูที่สอนในโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตรประถมศึกษา เขตการศึกษา 2 มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากผลการวิจัยดังกล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่า ครูยังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล และปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) ค่อนข้างน้อย ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงควรจัดให้มีการอบรมความรู้ด้านนี้แก่ครู เพื่อให้ครูมีความรู้ความเข้าใจและนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องมากขึ้น และการอบรมควรจัดในรูปแบบเชิงปฏิบัติการ กล่าวคือควรให้ได้รับความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติไปพร้อมกัน

1.2 จากการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียน (เกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผล) ซึ่งพบว่ามีปัญหาในเรื่องเวลาสำหรับสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผล เป็นลำดับที่ 1 และมีปัญหาการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผลที่มีคุณภาพดี สามารถวัดได้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดเป็นลำดับที่ 2 สำหรับปัญหาเวลาสำหรับสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผลนั้น ควรจัดให้มีการสร้างเครื่องมือร่วมกันเป็นกลุ่มโรงเรียน ส่วนปัญหาการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผลที่มีคุณภาพดี สามารถวัดได้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดให้มีการอบรมความรู้ในเรื่องเหล่านี้แก่ครูเพิ่มเติมให้มากขึ้น ควรให้ความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติไปพร้อมกัน และจัดอย่างต่อเนื่องตามความต้องการและปัญหาที่เกิดขึ้นของครู เพราะถ้าครูมีความเข้าใจและนำไปปฏิบัติได้ถูกต้องแล้ว จะช่วยลดปัญหาดังกล่าวได้

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

2.1 ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 2 เท่านั้น ควรจะศึกษาในเขตการศึกษาอื่น ๆ หรือโรงเรียนทั่วไป ๆ ที่ใช้หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในปีการศึกษา 2536 และปีการศึกษาต่อ ๆ ไป

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบตัวแปรที่แตกต่างจากนี้ร่วมไปด้วย เช่น ระดับชั้นที่ครูสอน ประสบการณ์การทำงานของครู เปรียบเทียบครูที่สอนต่างสังกัดสำนักงานการศึกษาอำเภอว่า ส่งผลต่อการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียนอย่างไรบ้าง